

Appel iværksat den 13. juli 2011 af ThyssenKrupp AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 30. september 2011 i de forenede sager T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 og T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-506/11 P)

(2011/C 347/34)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: ThyssenKrupp AG (ved Rechtsanwältin M. Klusmann og S. Thomas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten (Ottende Afdeling) i de forenede sager T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 og T-154/07 (ThyssenKrupp Liften Ascenseurs m.fl. mod Kommissionen) ophæves i sin helhed, for så vidt som påstandene ikke tages til følge og for så vidt angår appellanterne.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som appellanterne er blevet pålagt i henhold til artikel 2 i Europa-Kommissionens beslutning 21. februar 2007, yderligere.
- Mere subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har ved denne appel påberåbt sig Kommissionens manglende kompetence, væsentlige formelle mangler, tilsidesættelse af EF — eller EUF-traktaten, og retsreglerne vedrørende traktatens gennemførelse eller magtmisbrug og tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder, i alt syv anbringender:

For det første gør appellanterne gældende, at Retten ved en retlig fejl har anerkendt Kommissionens kompetence til at gennemføre proceduren. Appellanterne er af den opfattelse, at Retten burde have annulleret Kommissionens beslutning, idet artikel 101 TEUF (tidligere artikel 81 EF) ikke kunne finde anvendelse, da de påståede lokale tilsidesættelser ikke havde mellemstatslig betydning. Selv om Retten fastslog, at artikel

101 TEUF fandt anvendelse, burde den have taget i betragtning, at Kommissionens kompetence var i strid med det i forordning 1/2003 (1) indførte system med parallel kompetence efter ECN-meddelelsen. Endelig har Retten ikke taget hensyn til, at Kommissionens efterfølgende iværksættelse af en procedure udgjorde en tilsidesættelse af det grundlæggende princip om klar hjemmel og det strafferetlige legalitetsprincip.

For det andet har Retten ikke taget i betragtning, at der er sket en tilsidesættelse af det grundlæggende princip *ne bis in idem*, idet Kommissionen ikke har taget hensyn til de nationale kartelmyndigheders beslutning om amnesti for appellanternes kartel før indledningen af proceduren.

For det tredje har appellanterne gjort gældende, at Retten ved en retlig fejl har bekræftet Kommissionens beslutning om, at appellanterne hæfter solidarisk med deres datterselskaber. Det er ubestridt, at appellanterne ikke selv deltog i overtrædelsen. Det er i strid med det grundlæggende strafferetlige princip om personligt ansvar, princippet *in dubio pro reo* og princippet om en retfærdig rettergang at pålægge ansvar for andres handlinger, der bygger på en forkert antagelse af den økonomiske enheds ansvar.

For det fjerde har Retten ved en retlig fejl ikke taget hensyn til, at bekræftelsen af appellanternes ansvar som solidariske skyldnere er i strid med princippet om personligt ansvar. Subsidiært har appellanterne gjort gældende, at Retten ved en retlig fejl har bekræftet Kommissionens beslutning vedrørende den manglende angivelse af hæftelseskvota i det indbyrdes forhold og at dommen for så vidt lider af en begrundelsesmangel.

For det femte gør appellanterne gældende, at Retten i sin dom har tilsidesat den omfattende prøvespligt den er pålagt, idet den kun utilstrækkeligt har prøvet det uforholdsmæssige i fastsættelsen af udgangsbeløbet og afskrækkelsesfaktoren, pålæggelsen af flere bøder for parallelle overtrædelser samt den manglende vurdering af appellanternes samarbejde med Kommissionen og dermed tilsidesat den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang og den deri liggende retsbeskyttelse. Under alle omstændigheder er dommen behæftet med en begrundelsesmangel i det omfang den bekræfter pålæggelse af flere bøder, der afviger fra Kommissionens praksis.

For det sjette påberåbes en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet i forbindelse med fastsættelsen af udgangsbeløbet vedrørende overtrædelsen i Tyskland, idet omsætning, der ikke er omfattet, er blevet taget i betragtning ved fastsættelsen af udgangsbeløbet, til trods for, at væsentlige hensyn er til hinder derfor. Retten har herved foretaget en passende differentieret begrundelse i forhold til Schindler, hvorimod denne differentiering retsstridigt er unldadt i forhold til appellanterne.

For det syvende påberåbes også en fejlagtig fastsættelse af udgangsbetøbet for bøden for det nederlandske marked, idet den fulde markedsvolumen er blevet taget i betragtning til trods for en ringe karteldeltagelse.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Työtuomioistuin (Finland) den 3. oktober 2011 — Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry mod Terveyspalvelualan Liitto ry og Mehiläinen Oy

(Sag C-512/11)

(2011/C 347/35)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Työtuomioistuin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry

Sagsøgte: Terveyspalvelualan Liitto ry og Mehiläinen Oy

Præjudicielt spørgsmål

Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (¹) samt Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (²), til hinder for sådanne bestemmelser i nationale kollektive overenskomster — eller fortolkningen af sådanne

— ifølge hvilke en arbejdstager, der går på barselsorlov fra en periode med børnepasningsorlov uden løn, ikke betales løn under barsel i henhold til den kollektive overenskomst?

(¹) EUT L 204, s. 23.

(²) EFT L 348, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Työtuomioistuin (Finland) den 3. oktober 2011 — Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry mod Teknologiateollisuus ry og Nokia Siemens Networks Oy

(Sag C-513/11)

(2011/C 347/36)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Työtuomioistuin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry

Sagsøgte: Teknologiateollisuus ry og Nokia Siemens Networks Oy

Præjudicielt spørgsmål

Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (¹) samt Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide (²), som lige har født, eller som ammer, til hinder for fortolkningen af en national kollektiv overenskomst, ifølge hvilken en arbejdstager, der går på barselsorlov fra en periode med børnepasningsorlov uden løn, ikke betales løn under barsel i henhold til den kollektive overenskomst?

(¹) EUT L 204, s. 23.

(²) EFT L 348, s. 1.